

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 6T/134/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318010969
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. David Lindtner
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1318010969.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Davida Lindtnera a členov senátu Jitky Tropekovej a JUDr. Danice Surovčiakovej, na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 21.03.2019 takto

rozhodol:

rozhodol:
obžalovaní:

1/. D. R., F.. XX.XX.XXXX R. P., Q.. T. P., I. na C. písomností: E. Ú. P.,

X/ D. T., F.. XX.XX.XXXX R. T., Q.. T. O. H. C., Š. XXX/XX, Q..Č.. R. K.,

s ú v i n n í , ž e

D. T. predvedčil D. R., aby dňa 19.02.2013 uzatvoril v Quatro finančnom dome, Vajnorská 100, Bratislava so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 4520565707, evidenčné číslo 6139953 vo výške 3.000,- €, v ktorej sa D. R. zaviazal splatiť poskytnutý úver v 60 mesačných splátkach po 100,02 €, pričom k žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru predložil fiktívne potvrdenie o zamestnávateľovi a výške príjmu od spoločnosti TEPCON s.r.o., so sídlom Záhradnícka 93, Bratislava, IČO: 46 163 093, ktoré mu zabezpečil D. T., ktorému následne D. R. odovzdal 2.000,- € z poskytnutého úveru, pričom D. R. žiadnu splátku neuhradil, čím spôsobili spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 škodu vo výške 3.000,- €,

t e d a

obž. D. R.,
- vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil mu väčšiu škodu,
obž. D. T.,
- úmyselne naviedol iného, aby tento vylákal od iného úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobí mu väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l i

obž. D. R.,

- zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/Tr. zákona

obž. D. T.,

- zločin úverového podvodu formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/Tr. zákona .

Za to sa

o d s u d z u j ú :

obž. D. R.,

Podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/Tr. zák., § 38 ods. 2 ods. 3 Tr. zák., k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov a zároveň ukladá nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c/Tr. zák., súd obžalovanému v skúšobnej dobe zakazuje akýmkoľvek spôsobom kontaktovať obžalovaného D. T..

Obž. D. T.,

Podľa § 222 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/Tr. zák., § 37 písm. h/Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Tr. zák. (per analogiam), s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 5T/61/2013 zo dňa 10.11.2013 ppl. 26.01.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods.1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný D. R.:

Vzhľadom k tomu, že sa obžalovaný D. R. a prokurátor sa na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku vzdali odvolania (rozsudok v časti výroku o vine a treste obžalovaného D. R. teda nadobudol dňa 21.03.2019 právoplatnosť), v zmysle § 172 ods. 2 Tr. por. rozsudok v tejto časti neobsahuje odôvodnenie.

Obžalovaný D. T.:

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci a po vyhlásení obžalovaného D. T. v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, že nepopiera spáchanie skutku v obžalobe, postupoval ďalej podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a otázkami zisťoval, či obžalovaný rozumie, z čoho je obžalovaný [§ 333 ods. 3 písm. c)], či bol poučený o svojich právach [§ 333 ods. 3 písm. d)], či rozumie právnej kvalifikácii skutku [§ 333 ods. 3 písm. f)], či vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin [§ 333 ods. 3 písm. g)], a či sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznáva k spáchaniu žalovaného trestného činu [§ 333 ods. 3 písm. h)]. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný pred senátom odpovedal na všetky otázky kladne, mohol tak senát ďalej konať o rozhodovaní o prijatí vyhlásenia

obžalovaného. Následne senát po pozitívnom vyjadrení prokurátora k vyhláseniu, uznesením rozhodol o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku v obžalobe a zároveň rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovaným nevykoná, a vykoná len dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o výroku o treste. Súd na hlavnom pojednávaní nerozhodoval o náhrade škody, pretože o nároku na náhradu škody bolo už právoplatne rozhodnuté v civilnom procese, a to rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 15.01.2018, sp.zn. 10C/218/2016, právoplatným dňa 06.03.2018. Následne sa súd na hlavnom pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi vzťahujúcimi sa k osobe obžalovaného ich prečítaním.

Súd po oboznámení sa s kompletným vyšetrovacím spisom v rámci preskúmania obžaloby rozhodol obligatórne o vytýčení hlavného pojednávania, kde po prijatí vyhlásenia obžalovaného D. T., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako obžaloba, teda že skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti obžaloby a že sa ho dopustil obžalovaný D. T.. Súčasne sa súd v plnom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku ako zločinu úverového podvodu formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/Tr. zákona teda tak, ako ho kvalifikovala obžaloba.

O osobe obžalovaného súd zistil, že bol v minulosti 14 krát trestne stíhaný, z toho 12 krát súdne potrestaný, prevažne pre trestnú činnosť majetkového charakteru /z toho 6 krát pre trestný čin podvodu, 2 krát pre trestný čin sprenevery, 1 krát pre trestný čin krádeže/ ako aj 4 krát pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Trestným rozkazom OS BA I sp. zn. 5T/61/2013 zo dňa 10.11.2013 právoplatným dňa 26.01.2014 bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 800.- Eur, ktorého výkon náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace mu bol nariadený so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 roky.

Súd pri úvahe o druhu a výške trestu, pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona, prihliadol na spôsob spáchania činu /okrem samotného podvodného konania aj zneužitie a navedenie ďalšej osoby na spáchanie činu/, jeho následok /ku zmierneniu závažnosti ktorého formou náhrady škody alebo aspoň jej časti obžalovaný nevyvinul žiadnu aktivitu/ a zavinenie vo forme priameho úmyslu. Súd súčasne prihliadol na vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností z dôvodu, že obžalovaný spáchal viac trestných činov /zločin podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., keďže súd ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu/ a skutočnosť, že sa ku spáchaniu trestného činu priznal a v prípravnom konaní svoj čin oľutoval. Súd tiež prihliadol na osobu páchatela, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy a v neposlednom rade aj na dobu viac ako šesť rokov, ktorá od spáchaniu skutku uplynula.

Vyhodnotením týchto skutočností po vykonaní hlavného pojednávania súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného tak v rámci individuálnej prevencie, z hľadiska výchovného pôsobenia trestu na ostatných členov spoločnosti ako aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti, je nutné na obžalovaného pôsobiť represívnym trestom odňatia slobody. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému je navyše obligatórne z dôvodu ukladania súhrnného trestu ku nepodmienečnému trestu odňatia slobody, ktorý mu bol predtým uložený ako náhradný trest ku peňažnému trestu, ktorý obžalovaný nevykonal. Keďže obžalovaný predmetný skutok spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, postupoval súd pri uložení súhrnného trestu za všetky jeho trestné činy podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu a preto mu uložil súhrnný trest podľa ustanovenia § 222 ods. 3 Tr. zák., teda ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Súd súčasne so zrušením výroku o treste, ktorý bol uložený obžalovanému Trestným rozkazom OS BA I sp. zn. 5T/61/2013 zo dňa 10.11.2013, právoplatným dňa 26.01.2014, obžalovanému v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 roky, ktorý mu bol uložený skorším rozsudkom.

Súd pri uložení trestu obžalovanému vo výmere 2 roky aplikoval inštitút mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona analogicky v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, pretože dospel k záveru, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchanie

skutku, ktorý mu je obžalobou kladený za vinu, vzhľadom na odstup času, ktorý od spáchania skutku uplynul, ako aj na skutočnosť, že obžalovaný v súčasnosti vykonáva iný trest odňatia slobody v celkovej dĺžke 9 rokov a 8 mesiacov, možno takýto trest považovať za dostatočný a primeraný.

Súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia napriek tomu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, pretože vzhľadom na okolnosti spáchania trestného činu /jeho závažnosť zvyšuje fakt, že obžalovaný na jeho spáchanie zneužil a naviedol inú osobu, aby sa tak zbavil vlastnej trestnej zodpovednosti/, a vyššiu mieru narušenia, nesporne vyplývajúcu z kriminálnej minulosti 12 krát súdne trestaného obžalovaného, bude v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, v ktorom aj v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, jeho náprava lepšie zaručená.

Podľa názoru súdu trest, ktorý bol obžalovanému uložený je zákonný, dostatočný a spravodlivý a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III na Krajský súd v Bratislave.

Okresný súd Bratislava III
v Bratislave dňa 21.03.2019

JUDr. David L i n d t n e r
predseda senátu